

en parkeringsafgift, der kan sættes i forhold til det tidsrum, i hvilket motorkøretøjerne holdes parkeret.

§§ 58—60 indeholder straffebestemmelser, bestemmelser om ikrafttrædelsestidspunkt og ophævelse af ældre love samt overgangsbestemmelser.

Ved fremsættelsen udtalte *ministeren for offentlige arbejder* efter en gennemgang af lovforslagets hovedpunkter følgende om de med de kommunale organisationer førte forhandlinger:

„I vejlovsudvalget af 1940 var kommunalorganisationerne repræsenteret, og inden forslaget blev fremsat på rigsdagen i 1942, var det modificeret efter drøftelse med rigsdagens partier. Efter at nu lovforslaget fra 1942 er blevet underkastet en teknisk-juridisk gennemgang i vejlovsudvalget af 1951, er dette sidste udvalgs betænkning i marts 1955 blevet forelagt de kommunale organisationer. Amtsrådsforeningen og købstadsforeningen har ikke haft væsentlige bemærkninger at gøre til denne betænkning. Det har iøvrigt i forslaget været muligt i væsentligt omfang at imødekomme de ønsker, der er fremsat fra kommunal side. På visse punkter har jeg dog ikke fundet det hensigtsmæssigt at følge de særlige ønsker, der er fremkommet, navnlig ikke når disse griber afgørende ind i hele det system, der nu søges fastlagt for vejstyret.

Det gælder således, når sognerådsforeningerne har ment, at biveje burde undtages fra reglen om, at ministeren mod at give vejfondstilskud kan forlange anlægsarbejder udført, bymæssige kommuners ønske om at blive fritaget for det hidtidige tilsyn fra amtsrådenes side, som alle andre sognekommuner er underkastet, samt denne organisations tanke om, at de bymæssigt bebyggede sognekommuner skulle overtage de landevejsstrækninger, der løber gennem dem. Endelig har ministeriet fra Københavns magistrat i år — det er derfor ikke omtalt i bemærkningerne — modtaget en henvendelse, hvorefter forslaget skulle ændres til overhovedet ikke at gælde Københavns kommune. Jeg skal dog ikke på forhånd afvise den tanke, at en nærmere drøftelse af disse spørgsmål, som jeg formoder der bliver lejlighed til i det høje ting, vil vise mulighed for i større eller mindre grad at imødekomme visse af de fremsatte ønsker.“

Ved 1. behandling gav *Kai Jensen* (S) tilsagn om velvillig behandling af lovforslaget. *Holmberg* (V) kunne også principielt give tilslutning, men havde ønsker om ændring af forskellige bestemmelser. Således ønskede han den endelige afgørelse af spørgsmålet om vejenes klassificering og visse andre afgørelser henlagt til vejnævnet i stedet som foreslået til ministeren for offentlige arbejder. Han kunne ikke tiltræde bestemmelsen om, at der skulle gives sognekommunerne pålæg om udførelse af anlægsarbejder vedrørende